

MADE IN NEW YORK

Sådan ser nutidens immigranter ud – ingen enkelt nationalitet dominerer New York City

Tekst af David Dyssegaard Kallick

Fotos af Danny Goldfield

Immigration er igen ved at forvandle Amerika. I dag har USA det største antal immigranter i landets historie, og immigranternes andel af befolkningen, omkring 13 procent, er næsten lige så høj, som den var i Ellis Island's velmagtsdage (andelen af immigranter var i 1910 på 15 procent), og mere end dobbelt så stor, som den var i 1950'erne og 1960'erne. Immigrationens indflydelse er synlig overalt i Amerika – fra den mad, vi spiser, til præsidentvalget.

Men det kan imidlertid være vanskeligt at få et nuanceret indblik i en så stærk tendens. Skal vi kigge på den generelle statistik for at få en fornemmelse af det store billede? Eller skal vi se på specifikke familiers historier for at forstå de individuelle handlinger og valg, som statistikken ikke kan redegøre for?

To separate projekter – det ene med en fotograf i spidsen, det andet udført af en tænketank – giver os et nærbillede af New York, der altid har været en by præget af stor immigration. Tilsammen giver de to projekter et rigt og nuanceret billede af immigranter, der kæmper, blomstrer og spiller en stor rolle i udviklingen af Amerikas største by.





Emily Ali og Andrew, Guyana (nr. 5 på top 12-listen over de lande, New Yorks immigranter kommer fra). Næsten hver tredje immigrant i USA kommer fra Mexico. Men New Yorks nye borgere er mere mangfoldige: Der kommer næsten lige så mange immigranter til New York fra det lille syd-amerikanske land Guyana som fra Mexico.



Ling Ling, Kina (nr. 2)

For omkring fem år siden begyndte fotografen Danny Goldfield fra Brooklyn sit projekt NYChildren næsten ved et tilfælde. Han tog nogle få fotografier af immigrantfamilier og var tilfreds med resultaterne. I processen blev han fascineret af mangfoldigheden af immigranter i New York. "Jeg tænkte: Ville det ikke være en fantastisk ide at forsøge at fotografere – her i New York – et barn fra hvert land i verden?", erindrer Goldfield. I 2004 rejste han midlerne til at arbejde fuld tid på projektet.

Fotografierne på disse sider viser børn fra de tolv lande, hvorfra flest immigranter i New York kommer. I fællesskab er fotografierne en forfriskende kontrast til det stereotypiske billede af immigranter, der så ofte præsenteres i medierne og forstærkes af politikere. Her ser vi et livligt spektrum af velfungerende, sunde, normale storbybørn.

Det er det samme billede, vi afdækkede i Fiscal Policy Institute (FPI) ved at foretage en statistisk analyse. FPI er en ikke-politisk nonprofit tænketank, der beskæftiger sig med emner i relation til staten New York's økonomi og budget. Rapporten *Working for a Better Life: A Profile of Immigrants in the New York State Economy* gennemgår masser af mikrodata fra Census Bureau (der står for folkeoptællinger) og Bureau of Labor Statistics (der registrerer folks beskæftigelse m.m.) med henblik på at tegne det mest detaljerede portræt til dato af immigranter i staten New York.

Vi kom frem til, at 37 procent af New Yorks borgere er født i et andet land end USA – dette er vores definition af en immigrant. Mere end halvdelen af New Yorks børn vokser op i familier, hvor mindst den ene af forældrene er immigrant.

Og disse immigranter er en usædvanligt mangfoldig gruppe. USA tiltrækker nye borgere fra flere lande end nogensinde – immigrationen er blandt andet præget af et hidtil uset stort antal immigranter fra Asien og Syd- og Mellemamerika. Fem lande – Mexico, Kina, Filippinerne, Indien og Vietnam – har hver leveret mere end en million immigranter. Det største antal – 31 procent af alle immigranter – kommer fra Mexico. I New York er denne mangfoldighed endnu mere udtalt: Ingen enkelt nationalitet dominerer byens immigrantbefolkning. Mexicanere udgør mindre end 5 procent af New Yorks immigranter – der er næsten lige så mange fra det sydamerikanske land Guyana. Tilsammen står de tolv øverste lande på listen over immigranter kun for lidt mere end halvdelen af byens immigranter. (Dataene i denne artikel er fra 2005, de seneste, FPI har analyseret.)

Da vi indledte den statistiske undersøgelser, vidste vi, at ikke alle immigranter



Jennifer, Mexico (nr. 4)



Malik, Trinidad & Tobago (nr. 9)



Tatiana, Jamaica (nr. 3)

TOP 12-LISTE OVER DE LANDE, NEW YORKS IMMIGRANTER ER FØDT I:

Oprindelsesland	Antal af immigranter i New York	Andel af alle byens immigranter
1. Den Dominikanske Republik	336.300	11,6 %
2. Kina	217.800	7,5 %
3. Jamaica	160.100	5,5 %
4. Mexico	143.200	4,9 %
5. Guyana	141.700	4,9 %
6. Ecuador	125.900	4,3 %
7. Haiti	90.000	3,1 %
8. Indien	86.600	3,0 %
9. Trinidad & Tobago	86.300	3,0 %
10. Colombia	81.900	2,8 %
11. Ukraine	77.300	2,7 %
12. Rusland	74.100	2,6 %
Top 12-landene i alt	1.621.200	55,9 %
Alle andre	1.279.230	44,1 %
I alt	2.900.430	100 %

Kilde: FPI's analyse af U.S. Census Bureau's 2005 American Community Survey; New York City Department of City Planning.

har lavt betalte job. Vi var alligevel overraskede over det omfang, hvormed immigranter deltager på alle niveauer og i alle sektorer af New Yorks økonomi. Immigranter udgør en fjerdedel af alle administrerende direktører i byen, det halve af alle revisorer, en tredjedel af kontorpersonalet, en tredjedel af alle receptionister og det halve af rengøringspersonalet. Det viser sig faktisk, at mennesker, der lever i familier, hvor mindst den ene voksne er immigrant, med større sandsynlighed har en årlig indkomst, der befinder sig i midten af indkomstspektret, end familier, hvor alle voksne er født i USA.

Goldfields metode minder lidt om en sociologs, så måske er det ikke overraskende, at hans resultater stemmer overens med FPI's statistiske opgørelser. De børn, han fotograferer, udvælges gennem en løst proces, der delvist er styret af tilfældet. Han er ikke interesseret i formelle portrætter, men ønsker at vise mennesker i deres dagligdag. For at finde frem til børn, der kunne fotograferes, opsøgte han kulturforeninger for immigranter, religiøse

organisationer, ja, alle steder, hvor det forekom sandsynligt, at han kunne finde børn, der levede op til hans kriterium. I forbindelse med sit projekt har Goldfield defineret et immigrantbarn således: Det skal bo i New York og enten (1) være født i udlandet eller (2) være født i New York som barn til forældre, der begge er emigreret fra det samme land. Alle børn skal være under 12 år, når de fotograferes.

Det første fotografi, Goldfield tog, var af Darliz Baez. Darliz' mor, Maberliz, voksede op i Den Dominikanske Republik, og arbejder som leder i Workmen's Circle, en organisation, der blev grundlagt for et århundrede siden, og som hjælper jødiske immigranter med at klare sig i USA. Darliz' far, der også kommer fra Den Dominikanske Republik, ejer en købmandsbutik i Brooklyn. For omkring et år siden flyttede familien til Long Island af samme årsag, som så mange byboere angiver, når de flytter til forstæderne: "Grundlæggende på grund af skolerne," siger Maberliz. "Og vi ønskede at købe et hus, og det koster lidt mindre her."

Goldfields tilfældige metode, når det drejer sig om at udvælge immigrantbørn, førte ham i favnen på en blanding af immigranter, der er nøjagtig lige så integrerede i New York, som vores rapport peger på. Jagajit Singh, hvis søn Tejas er fotograferet, kom til USA i 2001 med en universitetsuddannelse fra hans hjemland Indien for at tage en Master of Public Affairs på New York University's Wagner School. Singh ankom d. 1. september 2001, få dage før d. 11. september. Han fortæller mig, at han umiddelbart herefter så, hvordan "mennesker fra det sydøstasiatiske samfund blev angrebet og genstand for kritik." Han var med til at grundlægge Council of Peoples Organisation, en gruppe med base i Brooklyn, der er skabt med det formål at hjælpe lokale sydøstasiatiske med at klare sig i New York i det nye fjendtlige klima og tilbyder tjenester som engelskkurser, juridisk bistand og initiativer rettet mod unge. "Alle de andre grundlæggere var fra Pakistan, og muslimer," forklarer Singh, "og jeg var fra Indien, og hindu". Han er stolt over det, som nogle ville opfatte som et usædvanligt samarbejde.

Som mange andre immigranter havde Singh efterladt kone og børn i hjemlandet, da han rejste til USA. Han levede alene i to år, indtil han i 2003 blev i stand til at få sin familie til landet. Han hævder, at det egentlig ikke var en så hård tid. Men jeg snapper efter vejret, da Singh forklarer: "Da børnene var små, savnede jeg dem. Den yngste – han savnede mig meget. Han troede, at jeg var rejst fra Delhi på en lille tur og ville komme hjem igen efter nogle få dage. Han var kun fire år, da jeg tog af sted." I dag bor familien i Brooklyn, den ældste søn begynder i år på eliteskolen Stuyvesant High School på Manhattan, den yngste på den offentlige skole 119, der ligger tæt på Flatlands-kvarteret, hvor de bor.

Inogle dele af USA er den amerikanskfødte befolkning primært hvide eller sorte, og de fleste immigranter er af latinamerikansk oprindelse. Men i New York



Maria, Colombia (nr. 10)



Jasmine, Haiti (nr. 7)



Ksenia, Rusland (nr. 12)

bliver immigranter del af en by, der ikke blot er en tredjedel hvid, omkring en fjerdedel latinamerikansk, en fjerdedel sort og 10 procent asiatisk. I New York forandrer immigranter ikke så meget den etniske eller racemæssige balance, som de differentierer sammensætningen af hver af disse overordnede kategorier. For eksempel var det at være af latinamerikansk oprindelse i New York for en generation siden ensbetydende med at være puertoricaner. I dag kommer latinamerikanske immigranter fra hele Latinamerika – Den Dominikanske Republik, Mexico, Ecuador, Colombia, Peru, El Salvador.

Tag for eksempel Maria José Velez, hvis forældre begge er fra Colombia. Hendes far, Guillermo, kom til New York i 1999, og Maria selv og hendes mor, Lina, fulgte efter i 2001. Guillermo Velez arbejder som vicevært, mens han læser medicinsk diagnostik. Ligesom Singh er Velez tilbøjelig til at bagatellisere de udfordringer, han står over for. "For at være ærlig, er det ikke så hårdt," siger han til mig med overbevisning i stemmen. "Jeg forsøger blot at være organiseret. Hver morgen følger jeg min datter i skole og henter hende igen om eftermiddagen. Så tager jeg i skole og er hjemme omkring 22-22.30 hver aften." Lina Velez er også beskæftiget inden for sundhedssektoren, hun er lægeassistent på en børneklinik. Bedømt ud fra FPI's data er Velez-familiens engagement i sundhedssektoren ikke usædvanligt. 48 procent af alle New Yorks læger er immigranter, mens 50 procent af de registrerede sygeplejersker og 71 procent af andet plejepersonale er immigranter.

Tidligere var de fleste hvide immigranter tyskere, irere, italienere og østeuropæiske jøder. I dag kommer de fleste hvide immigranter i New York fra Ukraine, Rusland, Polen, Grækenland, Israel, Rumænien og det tidligere Jugoslavien (i den rækkefølge).

Anna Hrabovsky er en ukrainer i New York. Hendes mor, Luda, ankom sammen med Annas far til USA for 12 år siden. "Jeg kan ikke huske, hvad grunden var,"

siger Luda Hrabovsky. "Drømmen om et bedre liv, tror jeg. I Ukraine var der mange problemer på det tidspunkt, kriminalitet. Vi ønskede noget tryghed."

Luda var musik- og skolelærer i Ukraine – i USA tog hun en universitetsuddannelse som bibliotekar og videnskabsformidler fra Pratt Institute. Hun har siden 1996 arbejdet på New York Public Library. "Jeg begyndte som bogopsætter, blev så forfremmet til teknisk assistent, og to år senere blev jeg færdig på Pratt og begyndte at arbejde som bibliotekar ved filialen midt på Manhattan." Oleg, hendes mand, er civilingeniør. I Ukraine arbejdede han på en fabrik, der fremstillede fjernsyn, men han har haft svært ved at finde ingeniørarbejde i New York.

Hvad med alle de immigranter, der ikke er registreret? Ifølge Jeffrey Passel, der som ekspert foretog udregningerne i *Working for a Better Life*, lever der omkring en halv million uregistrerede immigranter, herunder en masse børn, i New York. Man skønner, at omkring 374.000 uregistrerede immigranter er en del af arbejdsstyrken, hvilket betyder, at illegale immigranter udgør en tiendedel af alle arbejdere i byen.

Men – som Passel påpeger – kan man ikke altid skelne klart mellem legal og illegal. Mange mennesker ankommer på legal vis og bliver derefter illegale, når de bliver længere i landet, end deres visum giver dem lov til. Andre ankommer illegalt, men opnår med tiden opholdstilladelse. Det store efterslæb af ubehandlede visum og green cards har kun kompliceret situationen. Immigrantsamfund og immigrantfamilier har ofte en blandet status, hvor nogle børn og forældre har opholdstilladelse, mens andre ikke har det.

Ikke alle immigranter i New York føler sig velkomne. På de midterste og laveste trin på byens økonomiske stige er immigranter underkastet de samme økonomiske kræfter, der også presser de newyorke-re, der ikke er immigranter. Alligevel er det imponerende at se, hvor mange immi-

granter der grundlægger deres egen virksomhed, køber hus eller lejlighed, lærer engelsk og sørger for deres nye, amerikanske familie.

Da Goldfield begyndte at fotografere børn fra alle verdens lande, blev han konfronteret med nogle uforudsete problemstillinger. For eksempel: Er Palæstina et land? Hvad med Taiwan? Goldfield siger, at han forsøger ikke at køre fast i disse spørgsmål, men hans generelle strategi hælder mod at inkludere så mange som muligt. Hans liste over lande er på 194, to mere end FN's officielle liste over medlemslande.

Her i april 2008 har Goldfield fotos af børn fra mere end 150 lande, hvilket betyder, at han mangler omkring 40. Hvor sandsynligt er det, at han vil finde dem med hans uortodokse metode? Han føler sig sikker på, at han kommer tæt på. Og hvad angår de sidste få lande, har han et es på hånden: New Yorks diplomater. Men han siger: "Jeg tror ikke, at jeg vil begynde at ringe til konsulaterne eller FN, før jeg når til de sidste 18 lande."

Som newyorkere gerne siger, mens de ryster på hovedet: "Kun i New York ..."

*Oversat af Joachim Wrang
fra originalartiklen i magasinet PROOF.*



Anna, Ukraine (nr. 11)

Anna Hrabovskys forældre kom til New York fra Ukraine i 1996. De var flygtet fra et land, der stadig var stærkt påvirket af Sovjetunionens fald. "Vi ønskede noget trykthed", siger Annas mor.



Darliz, Den Dominikanske Republik (nr. 1)
Darliz Baez' forældre er begge fra Den Dominikanske Republik, den største enkeltleverandør af immigranter til New York.



Tejas, Indien (nr. 8)
Tejas Singh kom sammen med sin mor og en bror til New York fra Indien i 2003; Tejas' far, Jagajit, var to år tidligere emigreret alene til New York. "Da børnene var små, savnede jeg dem," husker Jagajit tilbage.

OM BIDRAGYDERNE:

Fotografen **Danny Goldfield** er initiativtager til NYChildren, et fortløbende projekt, hvor Goldfield ud af New Yorks 8 millioner beboere fotograferer et barn fra hvert eneste land i verden. Goldfields fotografier er blevet vist på forskellige af New Yorks gallerier og restauranter og kan ses på www.nychildren.org

David Dyssegaard Kallick er Senior Fellow ved Fiscal Policy Institute, en tænketank i New York og Albany. Kallick er hovedforfatter på *Working for a Better Life: A Profile of Immigrants in the New York State Economy*, publiceret af FPI og tilgængelig på www.fiscalpolicy.org/immigration.html